

7.3.49, יום ב' ו' אדר חס"ט

חזרתי הבוקר לת"א ולקריה. רק אהמול התחלתי להרגיש שיש לי צורך במנוחה, לפחות עוד שבוע ימים. אבל אין ימים אלה ימי מנוחה.

ביקרו אצלי אהמול משה, ראובן וקפלן. השיחות כרודוס אינן מבטיחות. המסלחת הערבית מורכבת מאנשים חסרי ערך וססכות. כנראה שבכוונה נלחמו אנשים כאלה לסען שלא יתקדמו חלילה שיחוו רציניות בין יהודים וערבים. הכל כועבר לרבת-עובן - וסב קובעים כסוגן נציבי האנגלים. אמרתי לראובן שאין להסכים לשוי שביתה נשק - רוב הגבול בין עבר הירדן וא"י בערבה לא יוכר ע"י שלטונות עבר הירדן. האויב, לפי האזנות שלנו, נמצא בברדיה, עין זריאן, אוס רשרש (1), רם-א-נקב, גבל אירר ודיאר אירר.

כוחותינו יצאו לפי התכנית שלשום בשעה 5 לעזות בוקר מהבסיס כביר עסלוג ונעים בדרך שנעקבה. אהכול בקעה 8 עברו רס ראכין, ובשעה 13 הגיע הסור לביר אבו עודה מבלי להיתקל בכוחות אויב. לפי התכנית היה צריך להגיע עם ערב לשדה ההקומה באיגמי, הכוח הכוסס והאספקה יגיעו לאיגמי - אם שדה ההקומה יהיה ראוי לשימוש - בליל 7/8 לח"ז. כוחות חסיבה 1 ו-3 צריכים לצאת לפעולה בליל 7/8.

משה קרא מספר מברקים - בשורות איוב - מרומניה. הקומוניסטים גזרו על חיטול תציוניות והחלוק בהזק יד ומיד, וכנראה גזרו גם על עליה. היחס לציר הוא גם ובעליב. ראובן רוצה לחזור ומציע לכנס צירי ארצות"הדימוקרטית העממית" - אבל אינש רואה כל טעם בב'טטה זו. לא נמיל החיחנו על גרורי רוסיה אלה - ואין לנו ענין בקרע, גם בכצב זה. היקשה פעולה בוושינגטון (עם הציר הסובייטי) ובמוסקבה. מהצליח? גוסס הדיבור והפעולה במוקרטס - אינו גוסס רוסיהני כלל וכלל. חוששני ש"כלה ונחרצה".

המיעצתי עם קמלן על התכניות הכלכליות הסידוריות. הומיין דיבר אתו  
כאשר דיבר אחי. לזעה קמלן יש ברכה בהומיין - לא כל כך לבוסס של הצברים, אלא  
כלצי פנים. כמנהל כסחור ותעשייה הביע קמלן את יוסף שמירא.

בינהיים מנה אלי ד"ר אבניאל בכתב ומציע עצמו כסר למסחר ותעשייה - בבלחי  
מפלגתי כעורו וער היום.

- באו הרב טייסכן, לוויין ושמירא. ברגנו השאלות השנויות כפחלוקה, בעיקר  
בעניני דת. הם שטכיכים למסוק "המטעלה תספק צרכי הדת" - אבל אינם רוצים בסוף  
המסוק "אבל הסנע כמיה דחית". אמרתי שעליהם לבחור - או למזוק הכל או לקבל הכל.

בישיבת המטעלה החדשה סוכס סוף סוף על נוסח ההכניה בזנויים קלים  
ורצויים.

- גמרהי בערב את דברי הפתיחה שלי.